

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1404007002

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 14 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 7 คอกหมูป่า ตำบล สันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	506164	Y(UTM)	2084078	X(UTM)	506164	Y(UTM)	2084078	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีทอลอด	ทอกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนทอ	- ช่อง	
	ทอเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนทอ
- อื่นๆ		ฝายมาตรฐาน มช. 2527 (มีสะพานถัดจากฝาย) โดยฝายมีความกว้าง 12.0 m.						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การคาดผิวของลำน้ำ วัสดุที่ใช้คาดผิวของลำน้ำ
ไม่คาดผิว ไม่มีการคาดผิวลำน้ำแม่กวงในช่วงที่มีปัญหาการกีดขวางทางน้ำ
มีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสี่ยง น้อย
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ ตลิ่งพังการกัดเซาะ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำน้ำแม่กวงได้รับการขุดลอกในช่วงนี้ ทำให้มีวัชพืชเบาบาง)
- > โดยมนุษย์ จาก สิ่งปฏิกูล อื่นๆ (ช่วงหน้าฝนลำน้ำแม่กวงมักจะพัดพาเอาสิ่งปฏิกูลไหลมาติดที่ตัวฝาย ประกอบกับฝายมีระยะห่างของตอม่อน้อยเกินไป)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาคือเบื้องต้น
ฝายคอนกรีตมาตรฐานตั้งอยู่ในลำน้ำแม่กวง ซึ่งลำน้ำแม่กวงมีวัชพืชขึ้นเต็มตลอดทั้งลำน้ำ ทำให้เมื่อในอดีตมีน้ำท่วมเนื่องจากวัชพืชและสิ่งปฏิกูลต่างๆที่ระบายมาพร้อมลำน้ำ มาติดสะสมในปริมาณมากที่ตัวฝาย จนเกิดน้ำท่วม	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยวิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $65.72 \text{ m}^3/\text{s}$
ชาวบ้านจึงได้มีการทูลประตุฝายออก เพื่อให้สามารถระบายได้ดีขึ้น แต่ถึงแม้จะมีการทูลเสาะประตุฝายออก การระบายน้ำก็ยังไม่เต็มที่ น้ำจึงยังคงท่วมเหมือนเดิม	ฝายกั้นลำน้ำมีประตูน้ำที่ถี่ ทำให้เกิดการสะสมของวัชพืช และสิ่งปฏิกูลต่างๆในลำน้ำ ดังนั้นจึงควรรื้อถอนฝายออก และทำการก่อสร้างฝายใหม่พร้อมระบบลำเหมือง เนื่องจากฝายดังกล่าวนี้ชาวบ้านยังคงผันน้ำเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

รูปภาพประกอบ

